

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN AMBTENARENZAKEN,**

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 3 juli 2002 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 06 september 2002 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 3 april 2003,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998:

Wegens de historische, socio-culturele en volkskundige waarde:

- als monument:

Sint-Willibrorduskapel, gelegen te
Neerpelt (Neerpelt), Breughelstraat 32;

bekend ten kadaster:

Neerpelt, 2e afdeling, sectie D, perceelnummer(s) 551B.

Wegens de historische en socio-culturele waarde:

- als dorpsgezicht:

Omgeving van de Sint-Willibrorduskapel, gelegen te
Neerpelt (Neerpelt), Breughelstraat ;

bekend ten kadaster:

Neerpelt, 2e afdeling, sectie D, perceelnummer(s) 550C.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

Historische waarde van het monument:

Dit oudste bedehuis van Neerpelt gaat mogelijk terug op een stichting van de Heilige Willibrordus zelf. De primitieve kapel was een vierkante bouw met ten noorden een toegangsruimte met keienvloer. Het huidige bedehuis dateert in kern uit de vijftiende eeuw, althans het grootste deel van het koor, maar werd in 1909 en vooral in 1928 grondig verbouwd. In laatstgenoemd jaar werd het schip afgebroken, verbreed en naar het westen toe verlengd. Van 1952 tot 1961 fungeerde de kapel tijdelijk als parochiekerk voor het gehucht Herent. Sinds het begin van de jaren 1990 herbergt het bedehuis het heemkundig Museum Nederpeelt.

Historische, in casu architectuurhistorische waarde van het monument:

De kapel bestaat uit een door een lager westportaal voorafgegaan, drie traveeën telend, éénbeukig schip van 1928 en een inspringend koor, in kern uit de vijftiende eeuw, dat in 1909 van een driezijdige sluiting en een zuidelijke, later verlengde sacristie werd voorzien. De zijgevels en de koorsluiting worden geritmeerd door versneden steunberen, waartussen rondbogige muuropeningen.

Volksculturele en sociaal-culturele waarde van het monument:

De Sint-Willibrorduskapel van het Herent getuigt van de eeuwenlange devotie tot deze patroonheilige. Ook de verering tot het Heilig Kruis en Sint-Antonius abt zijn er reeds lang betuigd. De zogenaamde Theunisviering vindt er nog jaarlijks plaats.

Historische en socio-culturele waarde van het dorpsgezicht:

Het bedehuis bevindt zich temidden van een deels omhaagde tuin afgezoomd met lindebomen. De huidige perceelsafbakening komt reeds voor op de Ferrariskaart en op de Atlas van de Buurtwegen, zodat ze er historisch en visueel een eenheid mee vormt.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

- A. De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 05-06-2003

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken,

Paul VAN GREMBERGEN